

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 121/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	(...)		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.(...). Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w P., wyrok łączny z dnia (...)r., sygn. akt (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3(...). Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt (...) k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt (...) k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka	

	karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.(...). Ustalenie faktów					
0.12.(...).1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.(...).2. Fakty uznane					

za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.(...). Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.(...).1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.(...).1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO					

**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO
WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.

Zarzut

**APELACJA
OBROŃCY
SKAZANEGO**
– adw. J. D.

(...). obraza
przepisów
postępowania,
która miała
wpływ na treść
orzeczenia, tj.:

a) art. 7
k.p.k. oraz art.
424 § (...) k.p.k. poprzez
dokonanie
dowolnej a nie
swobodnej
oceny dowodów,
z naruszeniem
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego,
polegającej na
wadliwej ocenie
dokumentu
„kwestionariusza
wywiadu
środowiskowego”
z dnia (...) r.
sporządzonego
przez kuratora
sądowego P.
C. i przyjęcie,
że wywiad ten

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

nie może mieć
decydującego
znaczenia przy
ocenie postępów
procesu
resocjalizacji
skazanego,
mając na uwadze
dotychczasowy
tryb życia
skazanego,
wielokrotną
karalność i nie
wyciąganie
wniosków z
poprzednich
skazań, podczas
gdy prawidłowa
ocena wywiadu
środowiskowego
powinna
prowadzić do
wniosku, że od
czasu orzekania
o
przestępstwach
w zachowaniu
skazanego
nastąpiły
pozytywne
zmiany, które
pozwalają na
wyprowadzenie
wniosku, że kara
łączna orzeczona
w wymiarze
najwyższej z kar
jednostkowych
będzie
wystarczająca do
osiągnięcia
celów
wychowawczych
i
penitencjarnych,
zaś w materiale
dowodowym
zgromadzonym
w sprawie brak
jest

jakichkolwiek
podstaw do
przyjęcia, że u A.
K. nie zaszły w
ostatnim czasie
pozytywne
zmiany, o czym
świadczą
sposobem
osoby
sporządzającej
wywiad
środowiskowy, z
których wynika,
że „ A.
K. posiada
pozytywną
opinię członków
rodziny, chętnie
udziela
informacji nt.
swojej sytuacji
życiowej,
współpracuje z
kuratorem,
zerwał kontakt
ze środowiskiem
przestępczym i
obecnie nie
ujawniono, by
łamał normy
prawne lub
zasady
społecznego
współżycia” a
ponadto w
miejscu
zamieszkania
zachowuje się
spokojnie, bierze
czynny udział
w wychowaniu
dzieci a także
nie nadużywa
alkoholu, nie
ma kontaktu z
narkotykami a
zatem skazany
wyciągnął
wnioski z

poprzednich
skazań;

b) art. 7
k.p.k. poprzez
pominięcie przez
Sąd istotnych
dla wymiaru
kary łącznej
okoliczności, o
których mowa w
art. 571 § (...) k.p.k. oraz art.
54 § (...) i 2 k.k.,
co do którego
dokonano
błędnej
wykładni w
zastosowaniu do
wymiaru kary
łącznej, z
pominięciem
istotnych
okoliczności
związanych z
warunkami i
właściwościami
osobistymi
skazanego, jego
zachowaniem się
po popełnieniu
czynów
zabronionych
oraz z aktualną
postawą
skazanego w
sytuacji, gdy
skazany zerwał
kontakt ze
środowiskiem
przestępczym i
obecnie nie
ujawniono, by
łamał normy
prawne lub
zasady
społecznego
współzycia;

e) art. 410 k.p.k.
oraz art. 424
k.p.k. poprzez
pominięcie przy
wydaniu
zaskarżonego
wyroku
łącznego, że
łączenie kar
dotyczyło
zdarzeń bardzo
odległych
czasowo od dnia
wydania wyroku
łącznego oraz
faktu, iż w
wyroku łącznym
Sądu
Okręgowego w
O.z dnia (...) r.,
wydanym w
sprawie o sygn.
akt
(...)wymierzono
skazanemu karę
zbliżoną do
pełnej absorpcji,
zaś wyrokiem
łącznym Sądu
Okręgowego w
P.z dnia (...)r.
w sprawie o
sygn. akt (...),
zmienionym
wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w
P.z dnia(...) r.
w sprawie
o sygn. akt
(...), połączono
skazanemu kary
łączne
pozbawienia
wolności
orzeczone
wyrokami Sądu
Okręgowego w
O.z dnia (...) r.
w sprawie o

sygn. akt (...),
zmienionym
wyrokiem Sądu
Apelacyjnego we
W.z dnia (...) r. w
sprawie o sygn.
akt (...) oraz
wyrokiem Sądu
Okręgowego w
P.z dnia (...)
r. w sprawie o
sygn. akt (...),
zmienionym
wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w
P. z dnia (...)
r. w sprawie
o sygn. akt
(...), wymierzono
skazanemu w
ich miejsce karę
łącną (...)lat
pozbawienia
wolności, przy
zastosowaniu
zasady asperacji
bliżej absorpcji,
a także
pominięcie
faktu, że
wyrokiem Sądu
Najwyższego z
dnia (...) r.,
wydanym w
sprawie o sygn.
akt (...)
częściowo
uchylono w
stosunku do A.
K. wyrok Sądu
Apelacyjnego w
P. z dnia (...)
r. w sprawie o
sygn. akt (...),
zmieniającego
wyrok Sądu
Okręgowego w
P. z dnia (...)
r. w sprawie o
sygn. akt (...) w

części dotyczącej rozstrzygnięć zawartych w pkt 41 i 51 tiret pierwsze wyroku Sądu pierwszej instancji, tj. w zakresie, w jakim wymierzono A. K. karę (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności i karę (...)stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (...)zł i w tym zakresie przekazano sprawę Sądowi Apelacyjnemu w P. do ponownego rozpoznania;

d) art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 424 k.p.k. poprzez niewłaściwe, nieodpowiadające rzeczywistości a zatem błędne przyjęcie, iż jedynymi okresami, które można zaliczyć na poczet kary łącznej są okresy rzeczywistego pozbawienia wolności A. K. w sprawie o sygn. akt (...) Sądu Okręgowego w

P. od dnia (...) r. do dnia (...) r. oraz okres odbytej kary łącznej w sprawie o sygn. akt (...) Sądu Okręgowego w P. od dnia (...) r. do dnia (...) r. w sytuacji, gdy A. K. w ramach postępowań objętych zaskarżonym wyrokiem łącznym, przebywał w warunkach izolacji więziennej zarówno odbywając karę pozbawienia wolności, jak i będąc tymczasowo aresztowanym:

- od dnia (...) r. do dnia (...) r.,
- od dnia (...)r. do dnia (...)r.,
- od dnia (...) r. do dnia (...)r.,

podczas gdy na poczet orzeczonej kary Sąd rozpoznający sprawę winien zaliczyć wszystkie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

2. rażąca
niewspółmierność
kary, wyrażająca
się w
wymiarzeniu A.
K. kary łącznej
bezwzględno
pozbawienia
wolności w
wymiarze (...)lat
i (...)miesiący,
przy
zastosowaniu
zasady asperacji
bliżej kumulacji,
błędnie
interpretowanej
przez Sąd jako
wymagającej
zbliżenia
rezultatów jej
zastosowania do
tych, które
wyznacza zasada
kumulacji i
pominięcie
możliwości
wymiaru kary
w oparciu o
zasadę pełnej
absorpcji bądź
przy
zastosowaniu
zasady asperacji
bliżej absorpcji
w sytuacji, gdy
okoliczności
sprawy, a w
szczególności
właściwości
skazanego, w
tym jego
zachowanie po
przypisaniu mu
objętych ww.
wyrokami
przestępstw,
aktualna
postawa,

wyrażająca się
w dążeniu do
odbycia kary
zgodnie ze
wszelkimi
zasadami
współzycia
społecznego
wskazują, że cele
zapobiegawcze i
wychowawcze
wymierzonych
kar w wyrokach
jednostkowych
zostały
osiągnięte w
stosunku do
skazanego, co
przemawia za
przyjęciem, że
cele kary w
zakresie
prewencji
ogólnej i
szczególnej
zostaną
spełnione w
przypadku
wymierzenia
skazanemu kary
pozbawienia
wolności w
najniższych
przewidzianych
prawem
granicach lub
przy
zastosowaniu
zasady asperacji
bliżej absorpcji
oraz że kara
w tym wymiarze
stanowi nad
wyraz pewną
gwarancję, że
skazany nie
wejdzie w
konflikt z
prawem.

	<p>APELACJA OBROŃCY SKAZANEGO – adw. P. G.</p> <p>3. rażąca niewspółmierność kary łącznej wymierzonej skazanemu.</p>		
<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przed przystąpieniem do odniesienia się do zarzutów apelacyjnych należy zważyć, co następuje:</p> <p>Sąd Okręgowy w P. w sprawie o sygn. akt (...) w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego A. K. brał pod uwagę następujące prawomocne skazania:</p> <p>I. wyrokiem SR w G.z dnia (...) r. w sprawie (...) za czyn z art. 86 § (...) k.k.s. na karę grzywny w liczbie (...)stawek dziennych w wysokości po</p>			

(...)zł każda
(kara
wykonana);

II. wyrokiem SR
w N.z dnia (...) r.
w sprawie (...) za
czyn z art. 158 §
2 k.k. w zw. z art.
159 k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k.
na karę (...)lat
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na
okres (...)lat
(nie zarządzone
wykonania tej
kary);

III. wyrokiem
SO w O.z
dnia (...) r.
w sprawie (...)
(zmienionym
wyrokiem SA we
W.z dnia (...)r. w
sprawie (...)
oraz
wyrokiem SA we
W.z dnia (...) r. w
sprawie (...));

a) za czyn z art.
18 § 3 k.k. w zw.
z art. 284 § 2
k.k. popełniony
w okresie od (...) r.
do (...) r. na
kary (...) roku
i (...)miesiący
pozbawienia
wolności i
grzywny w
liczbie 100
stawek
dziennych w
wysokości po
(...)zł każda

(grzywnę
wykonano(...)
r.),

b) za ciąg trzech
przestępstw z
art. 272 k.k.
popelnionych od
(...)r. do (...)r.
na karę
(...)miesiący
pozbawienia
wolności,

c) za czyn z
art. 270 § 1
k.k. popelniony
(...) r. na karę
(...)miesiący
pozbawienia
wolności

i po połączeniu
tych kar
pozbawienia
wolności na karę
łącną (...) roku
i 7 miesięcy
pozbawienia
wolności;

IV. wyrokiem
SO w O.z dnia
(...) r. w sprawie
(...) za czyn z
art. 286 § 1
k.k. popelniony
29-30.10.1999 r.
na kary (...) roku
pozbawienia
wolności i
grzywny w
liczbie
(...)stawek
dziennych w
wysokości po
(...)zł każda;

V. wyrokiem
łącnym SO w
O. z dnia

(...)r. w sprawie
(...) na karę
łącną (...)lat
pozbawienia
wolności,
wynikłej z
połączenia kar
jednostkowych
wskazanych
wyżej w
punktach III pod
lit. a, b, c i IV,
na poczet której
zaliczono okresy
rzeczywistego
pozbawienia
wolności
skazanego od
(...) r. do (...) r.
i od (...)r. do
(...)r., przy czym
postanowieniem
SO w P. z dnia
(...) r. w sprawie
(...) udzielono
skazanemu
warunkowego
przedterminowego
zwolnienia z
odbycia tej kary
na okres próby
do (...) r. i
nie odwołano
tego zwolnienia
oraz na karę
łącną grzywny
w liczbie
(...)stawek
dziennych w
wysokości po
(...)zł każda,
wynikłej z
połączenia kar
grzywien
wskazanych
wyżej w
punktach III lit.
a i IV;

VI. wyrokiem
SO w O. z
dnia (...) r.
w sprawie (...)
(zmienionym
wyrokiem SA we
W. z dnia (...) r.
w sprawie (...)):

a) za czyn z art.
13 § (...) k.k. w
zw. z art. 282
k.k. i art. 158
§ (...) k.k. w
zw. z art. 157 §
(...) k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k.
popelniony(...) r.
na kary (...)lat
i (...)miesiący
pozbawienia
wolności i
grzywny w
liczbie
(...)stawek
dziennych w
wysokości po
(...)zł każda
(grzywna
wykonana(...)r.),

b) za czyn z art.
263 § (...) k.k.
popelniony (...) r.
na karę (...)lat
pozbawienia
wolności,

c) za czyn z
art. 229 § 3
k.k. popelniony
w (...) r.
na karę (...)lat
pozbawienia
wolności i po
połączeniu tych
kar pozbawienia
wolności na karę
łączną (...)lat
i (...)miesiący

pozbawienia
wolności;

VII. wyrokiem
SO w P. z
dnia (...) r.
w sprawie (...)
(zmienionym
wyrokiem SA w
P. z (...) r. w
sprawie (...)):

a) za czyn z
art. 258 § (...) k.k.
popelniony od (...) r. do
(...)r., od (...)r. do
(...)r. i od (...)r. do
(...)r. na karę (...)lat
i (...)miesiący
pozbawienia
wolności,

b) za ciąg
przestępstw z
art. 56 ust. (...) i
3 u.p.n. w zw. z
art. 65 § (...) k.k.
popelnionych od
(...) r. do (...)r.
na kary (...)lat
i (...) miesiąca
pozbawienia
wolności i
grzywny w
liczbie
(...)stawek
dziennych w
wysokości po
(...)zł każda
(grzywna
niewykonana) i
na poczet kary
pozbawienia
wolności
postanowieniem
SO w P. z (...) r.
w sprawie (...) zaliczono okres

stosowania w tej sprawie wobec skazanego tymczasowego aresztowania od (...)r. do (...)r.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem łącznym z dnia(...)r. w sprawie (...) połączył karę łączną (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności, orzeczoną w/w wyrokiem SO w O. z pkt **VI** oraz kary jednostkowe pozbawienia wolności w wymiarach (...)lat i (...)miesiący oraz (...)lat i (...) miesiąca, orzeczone w/w wyrokiem SO w P. z pkt **VII** i wymierzył skazanemu karę łączną (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku łącznego) na poczet której zaliczył skazanemu okresy jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...) SO w P. od dnia (...)r. do

dnia (...)r. oraz okres odbytej kary łącznej w sprawie (...) SO w P. od dnia (...)r. do dnia (...)r. (pkt 2 wyroku łącznego), zaś w pozostałym zakresie umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego (pkt 4 wyroku łącznego).

Należy zauważyć, iż Sąd Okręgowy, łącząc orzeczone wobec skazanego kary łączną (dot. pkt **VI**) i kary jednostkowe (dot. pkt **VII**) pozbawienia wolności zastosował przepisy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 i 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia (...)r. do dnia (...)r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych

innych ustaw
(Dz.U. z 2015 r.,
poz. 396) w zw.
z art. 81 ust. 1
ustawy z dnia 19
czerwca 2020 r.
o dopłatach do
oprocentowania
kredytów
bankowych
udzielanych
przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami
COVID-19 oraz
o uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie
układu w
związku z
wystąpieniem
(...)19
(Dz.U.2020.1086)
oraz art. 568a § 1
pkt 2 k.p.k., art.
569 § 1 k.p.k. i
art. 575 § 2 k.p.k.

Sąd Okręgowy
kwestię
zastosowania
określonej
regulacji
prawnej w
zakresie
orzekania kary
łącznej wyjaśnił
obszernie w
sekcji 3
formularza
uzasadnienia,
rozważając przy
tym w różnych
wariantach
najbardziej
korzystne dla
skazanego
rozwiązania
prawne, jakie
można było

w tej sprawie zastosować, mając na uwadze treść art. 4 § 1 k.k. Sąd I instancji doszedł ostatecznie do słusznej konkluzji, iż w realiach tej sprawy najkorzystniejszym dla skazanego rozwiązaniem, mając na uwadze podane w podstawie prawnej przepisy, będzie wydanie wyroku łącznego na podstawie przepisów kodeksu karnego obowiązujących w okresie od (...)r. do (...) r., ustalając przy tym, iż A. K. nie wykonał do tej pory w całości zarówno kary łącznej (...)lat i (...)miesiące pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem SO w O. z dnia (...)r. w sprawie (...) (z pkt VI), jak i kar jednostkowych pozbawienia wolności w wymiarach (...)lat i (...)miesiące i (...)lat i (...)miesiące, orzeczonych

wyrokiem SO w P. z dnia (...)r. w sprawie (...) (z pkt VII) a więc te kary powinny w niniejszym postępowaniu stanowić podstawę wydania w stosunku do skazanego wyroku łącznego.

Powyższe ustalenia i wyjaśnienie wspomnianych kwestii są wyczerpujące i nie są też w żadnej części kwestionowane przez strony, więc Sąd Apelacyjny, zgadzając się z nimi w pełni, by się nie powtarzać, odwołuje się do nich, czyniąc z nich integralną część niniejszego uzasadnienia.

Uwagi wymaga jeszcze jedna kwestia, dostrzegana przez Sąd Okręgowy i podnoszona przez apelujących.

Mianowicie pierwotnie Sąd Okręgowy w

P. wyrokiem z dnia (...)r. w sprawie (...), zmienionym wyrokiem SA w P. z dnia (...)r. w sprawie (...), poza wskazanymi wyżej w pkt VII czynami i karami, skazał nadto A. K. za przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 i art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198 ze zm.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione od (...) r. do (...) r. na kary (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności i grzywny w liczbie (...)stawek dziennych w wysokości po (...)zł każda (pkt 41 tego wyroku – k. 47) i po połączeniu tych trzech kar pozbawienia wolności i dwóch kar grzywny wymierzył mu kary łączne (...)lat pozbawienia wolności i

grzywny w
liczbie
(...)stawek
dziennych w
wysokości po
(...)zł każda (pkt
49 wyroku SO –
k. 48v i pkt 24
wyroku SA – k.
63).

Mając na
uwadze
orzeczoną przez
SO w O. karę
łącną (...)lat
i (...)miesiący
pozbawienia
wolności (z pkt
VI) oraz tak
orzeczoną przez
SO w P. karę
łącną (...)lat
pozbawienia
wolności, Sąd
Okręgowy w
P. wyrokiem
łącnym z dnia
(...) r. w sprawie
(...) połączył
te kary łączne
i wymierzył
skazanemu karę
łącną (...)lat
pozbawienia
wolności i w
tym zakresie
wyrok ten został
utrzymany w
mocy wyrokiem
Sądu
Apelacyjnego w
P. z dnia (...)r. w
sprawie (...) (k.
130-132 i k. 209
akt (...)).

Jednak w
wyniku
rozpoznania

wniesionych na
korzyść
skazanego A.
K. kasacji od
wyroku SA w
P. z dnia (...)r.
w sprawie (...),
Sąd Najwyższy
wyrokiem z dnia
(...) r. w sprawie
(...)uchylił
zaskarżony
wyrok m.in. w
części dotyczącej
rozstrzygnięcia
zawartego w pkt
41 wyroku SO w
P. z dnia (...)r.
w sprawie (...) i
w tym zakresie
przekazał
sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w
P. do
ponownego
rozpoznania w
postępowaniu
odwoławczym
(k. 1-2), przy
czym z urzędu
Sądowi
Apelacyjnemu
wiadomym jest,
iż jeszcze nie
zapadł w tej
ponownie
prowadzonej
sprawie w
postępowaniu
odwoławczym
wyrok.

Powyższa
sytuacja
oznaczała, iż
wyrok łączny
Sądu
Okręgowego w
P. z dnia (...) r.
w sprawie (...)

stracił moc i
zaszła potrzeba
wydania nowego
wyroku łącznego
(art. 575 § 2
k.p.k.), który nie
mógł obejmować
już ani kary
łącznej (...)lat
pozbawienia
wolności, ani
kary
jednostkowej
(...)lat i
(...)miesiące
pozbawienia
wolności
orzeczonej w/w
wyrokiem SO w
sprawie (...).

Mając więc na
uwadze
powyższe
okoliczności Sąd
Okręgowy w
sprawie (...)
słusznie za
podstawę
orzeczenia kary
łącznej wziął
pod uwagę kary
łączną (...)lat
i (...)miesiące
pozbawienia
wolności i kary
jednostkowe
pozbawienia
wolności w
wymiarach
(...)lat i
(...)miesiące
oraz (...)lat i
(...) miesiąca
pozbawienia
wolności.

Natomiast
wymiar kary
łącznej określać

należy w granicach wyznaczonych w art. 86 § 1 k.k., tj. w granicach od najwyższej z kar „wymierzonych” za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Zasadnie więc te granice wyliczył Sąd I instancji, ustalając, iż skazanemu można było wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności do (...)lat i (...)miesiąca pozbawienia wolności (suma kar: (...)lat i (...)miesiący + (...)lat i (...)miesiący + (...)lat i (...)miesiąca).

Mając na uwadze podniesione w apelacjach obu obrońców **zarzuty w punktach 1 lit. a, b, c, 2 i 3** dotyczące w rzeczywistości kwestionowania wymiaru orzeczonej przez Sąd I instancji

kary łącznej, jak i ścisły związek tych zarzutów, które w ocenie skarżących powinny doprowadzić do złagodzenia orzeczonej kary łącznej, Sąd odwoławczy do tych zarzutów ustosunkuje się łącznie.

Sąd I instancji zaskarżonym wyrokiem orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze (...)lat i (...)miesiące a więc stosując zasadę asperacji, słusznie co do zasady podnosząc, iż właśnie przy zastosowaniu tej zasady tak orzeczona kara łączna byłaby w pełni adekwatna w rozumieniu art. 85a k.k., mając na uwadze różnorodność przestępstw, za które orzeczono kary jednostkowe, ilość tych przestępstw, jak również czas popełnienia tych czynów na przestrzeni kilku lat. Należy więc wskazać, iż A.

K. w ramach wyroków podlegających w niniejszej sprawie łączeniu został skazany za popełnienie wielu całkowicie odmiennych czynów zabronionych naruszających zupełnie różne dobra prawne chronione, tj. przestępstwa przeciwko mieniu i przeciwko zdrowiu i życiu, przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego oraz z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Pomędzy tymi czynami zachodziła przy tym duża rozbieżność czasowa, gdyż skazany przestępstwa te popełniał w okresie od (...) r. do (...)r., mając przy tym także na uwadze między popelnianiem tych przestępstw dłuższą przerwę w okresie od (...)

r. do (...) r. Na te okoliczności, świadczące o wysokiej demoralizacji skazanego trafnie zwrócił uwagę Sąd I instancji, dochodząc do słusznego wniosku, że w realiach tej sprawy nieuzasadnione byłoby orzeczenie wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji (sekcja 4 formularza uzasadnienia). Słusznie przy tym Sąd I instancji nie przecenił pozytywnej opinii o skazanym z miejsca jego pobytu, wynikającej z wywiadu kuratora sądowego, mając na uwadze wskazane wyżej zdemoralizowanie skazanego wynikające z tak rozległej i różnorodnej jego działalności przestępczej, mając poza tym na względzie,

poza
dotychczasowym
trybem życia
skazanego i
wielokrotną jego
karalnością
także
umiarkowane
opinie
penitencjarne z
okresu
odbywania przez
skazanego kar
pozbawienia
wolności. Sąd I
instancji jednak
jednocześnie
niezasadnie tej
opinii nie
docenił, co nie
znalazło
należytego
odzwierciedlenia
w wymiarze
kary łącznej,
jeżeli weźmie się
pod uwagę fakt,
iż poprawne
funkcjonowanie
skazanego w
warunkach
wolnościowych
ma miejsce od
czasu zwolnienia
skazanego z
zakładu karnego
na przerwę w
karze, tj. od
(...) r. (k. 66).
Sąd I instancji
zasadnie
wskazał, iż
zgodnie z art.
85a k.k. przy
orzekaniu kary
łącznej bierze
się pod uwagę
przede
wszystkim cele
zapobiegawcze i

wychowawcze,
które kara ma
osiągnąć w
stosunku do
skazanego, a
także potrzeby w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.
Sąd I instancji
trafnie także
nadmienił, iż
przy orzekaniu
kary łącznej
należy również
uwzględnić
okoliczności,
jakie zaszły już
po wydaniu
poprzednich
wyroków a
przede
wszystkim mieć
na uwadze
proces
resocjalizacji
skazanego a
także względy
indywidualno- i
generalno –
prewencyjne, co
również
uwzględnia
ogóle dyrektywy
wymiaru kary
określone w art.
53 k.k., jako, że
przepis art. 85a
k.k. nie zawiera
zamkniętego
katalogu
okoliczności,
jakie bierze się
pod uwagę przy
kształtowaniu
wysokości

orzekanej kary łącznej.

Należy zauważyć, iż wystawiona przez kuratora zawodowego ocena zachowania się skazanego na wolności jest pozytywna.

Wynika to zarówno z treści wywiadu środowiskowego z dnia (...)r. (k. 123-124), jak i z wywiadu sporządzonego przez tego samego kuratora na etapie postępowania apelacyjnego z dnia (...)r. (k. 245-246).

Jednak, jak trafnie zauważył Sąd I instancji, treści tego wywiadu, w świetle dotychczasowego trybu życia skazanego nie można przeceniać.

Trzeba przy tym zauważyć, iż wywiad ten sporządzony jest jedynie telefonicznie, zaś uzyskane przez kuratora pozytywy o zachowaniu się skazanego

wynikają
wyłącznie z
rozmów
telefonicznych
ze skazanym i
jego żoną. Nie
ulega
wątpliwości, iż
te pozytywy
funkcjonowania
skazanego na
wolności
powinny znaleźć
odpowiedni
wyraz w
wymiarze
orzeczonej kary.
Jednak, jak
zauważono
wyżej, Sąd I
instancji niezbyt
należycie
docenił
spostrzeżenia
kuratora
zawodowego,
mimo, iż w
oparciu o ten
wywiad ustalił,
iż, cyt.: „
skazany w
miejscu
zamieszkania
zachowuje się
spokojnie, bierze
czynny udział
w opiece nad
dziećmi a także
nie nadużywa
alkoholu oraz
nie ma
kontaktów z
narkotykami”,
przy czym, cyt:
„w stosunku do
A. K. nie
podejmowała
także
interwencji
Policja a on

sam twierdzi,
że przestrzega
norm
prawnych (sekcja
4 formularza
uzasadnienia).
W tym zakresie,
co do braku
nadania treści
tego wywiadu
odpowiedniej
wagi przy
ustalaniu
wymiaru kary
łącznej rację
ma apelujący
obrońca
skazanego,
podnosząc
zarzuty w
punkcie 1 lit. a
oraz b, jednak
okoliczności te
nie oznaczają
zasadności
żądania
orzeczenia
wobec
skazanego kary
łącznej
pozbawienia
wolności z
zastosowaniem
zasady
absorpcji, czy też
zasady asperacji
zbliżonej do
całkowitej
absorpcji.
Sprzeciwiają się
bowiem temu
nie tylko
przywołane
wyżej
okoliczności
dotyczące
wielorodzajowej
działalności
przestępczej
skazanego na

przestrzeni
wielu lat,
świadczące o
jego znacznym
zdemoralizowaniu,
ale i przywołane
przez Sąd I
instancji
umiarkowane
opinie
penitencjarne o
skazanym.
Należy bowiem
zauważyć, iż
zachowanie się
skazanego w
warunkach
pozbawienia
wolności było
zmiennie i choć
ostatecznie jego
zachowanie z
biegiem czasu
kształtowało się
poprawnie, to
jednocześnie
skazany
deklarował
swoją
przynależność
do podkultury
przestępczej,
czym przecież
dawał wyraz
akceptacji
popelniania
przestępstw (k.
201-206 akt
(...)). Tym
samym nie
można więc
nadmiernie, jak
tego oczekuje
skarżący
obrońca,
stawiając zarzut
w pkt 1 lit.
c przeceniać
okoliczności, iż
zachowania

przestępcze
dotyczyły
zdarzeń bardzo
odległych
czasowo a tym
samym ta
okoliczność nie
może mieć w
przypadku
skazanego
znaczenia na
wymiar
orzeczonej kary.
Tak samo nie
może tu mieć
większego
znaczenia
podnoszony
przez skarżącego
obrońcę (adw.
J. D.) na
str. 11 apelacji
stan zdrowia
skazanego. Ta
okoliczność
bowiem nie
należy do takich,
jakie bierze
się pod uwagę
przy ustalaniu
wymiaru kary,
określonych w
art. 85a k.k., jak
i art. 53 k.k.,
zwłaszcza, mając
na uwadze
negatywnie
oceniane
właściwości
osobiste
skazanego
wynikające z
jego
wielokrotnej
karalności za
szereg
różnorodnych
przestępstw i
aprobowanie w
trakcie

odbywania kary
zasad
istniejących w
podkulturze
przestępczej.
Wreszcie
żadnego
znaczenia na
zastosowanie
zasady asperacji
przy łączeniu
kar nie ma tu
orzeczenie kary
łącznej w wyroku
łącznym Sądu
Okręgowego w
O. z dnia
(...)r. w sprawie
(...), co podnosi
apelujący
obrońca w
zarzucie z pkt
1 pod lit. c.
Sąd Okręgowy,
jak i Sąd
Apelacyjny w
toku niniejszego
postępowania
nie są
uprawnieni do
oceny zapadłego
w innej sprawie
wyroku
łącznego. Poza
tym wyrok ten
został wydany w
innych realiach
faktycznych i
obejmował
zupełnie inne
skazania, zaś
wówczas Sąd
Okręgowy w
O. nie posiadał
jeszcze wiedzy,
iż w przyszłości
A. K. zostanie
skazany za
kolejne
przestępstwa.

Odwoływanie się więc przez apelującego obrońcę, że w innej, wcześniejszej sprawie, skorzystano przy orzekaniu kary łącznej z zasady pełnej czy zbliżonej do pełnej absorpcji nie oznacza, iż w niniejszej sprawie również Sąd Okręgowy powinien kierować się przy wymierzeniu kary łącznej taką zasadą.

Natomiast obaj apelujący, stawiając zarzuty w punktach 1 lit. c oraz 3 trafnie zauważają, iż Sąd I instancji, przy ustalaniu wymiaru kary łącznej pominął w swoich rozważaniach fakt, iż poprzedni wyrok łączny Sądu Okręgowego z dnia (...) r. w sprawie (...), którym połączono kary łączne (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności i (...)lat pozbawienia wolności,

obejmował także uchyloną (obecnie nieprawomocnie orzeczoną) karę jednostkową (...)lat i (...)miesiące pozbawienia wolności, zaś obecnie ta kara nie może być brana pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary łącznej. W sprawie (...) orzeczono karę łączną (...)lat pozbawienia wolności. Tymczasem w niniejszym postępowaniu Sąd Okręgowy orzekł karę łączną (...)lat i (...)miesiące pozbawienia wolności a więc karę tylko nieznacznie niższą, niż poprzednio, z tym że, jak zasadnie podnieśli to obaj skarżący, Sąd Okręgowy nie mógł już w tej karze zawrzeć kary poprzednio orzeczonej. Wprawdzie przepis art. 575 § 2 k.p.k. stanowi o utracie mocy obowiązującej poprzedniego wyroku i o

potrzebie
wydania nowego
wyroku
łącznego, co
oznacza, iż Sąd
orzekający przy
wydaniu tego
wyroku i
orzekaniu
„nowej” kary
łącznej powinien
kierować się
kryteriami, na
które wyżej
wskazano,
jednak na
wymiar „nowej”
kary łącznej
powinna mieć
wpływ sytuacja,
gdy jedna i to
istotna, z uwagi
na wymiar, kara
jednostkowa
została
„uchylona”, zaś
oparta o tę
karę kara łączna
(tu: kara łączna
(...)lat
pozbawienia
wolności)
straciła moc.
W tych zaś
okolicznościach
sprawy nie ulega
wątpliwości, iż
orzeczona wobec
skazanego kara
łączna
pozbawienia
wolności, tylko
niewiele
łagodniejsza od
kary
poprzedniej,
jawi się jako
kara rażąco
niewspółmiernie
surowa a więc

jako kara w odczuciu społecznym niesprawiedliwa, której nie można zaakceptować. To przecież bowiem orzeczona wcześniej kara (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności miała istotny wpływ na wymiar orzeczonej kary (...)lat pozbawienia wolności. To już oznacza zasadność stawianych przez apelujących zarzutów w punktach 1 lit. c oraz 3, przy czym, mając na uwadze wskazane już powyżej okoliczności, jakie należy brać pod uwagę przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej, nie można zgodzić się z apelującymi, iż ta sytuacja wymaga orzeczenia wobec skazanego kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji czy zasady

asperacji, ale
zbliżonej do
pełnej absorpcji.
Na marginesie
trzeba przy tym
podkreślić, iż
Sąd Okręgowy,
wydając w
sprawie
niniejszej wyrok
łączny nie był
związany
zasadami
orzekania na
niekorzyść
skazanego,
bowiem nie
orzekał on jako
sąd odwoławczy,
jak i nie orzekał
w sprawie, w
której orzeczenie
uchylające wydał
Sąd Najwyższy.
Zasadą tą jest
związany
natomiast Sąd
Apelacyjny,
któremu Sąd
Najwyższy
przekazał do
ponownego
rozpoznania
sprawę w
zakresie przez
siebie
uchylonym.
Natomiast
oczywistym jest,
iż w końcowym
rezultacie, w
zależności od
przyszłego
rozstrzygnięcia
Sądu
Apelacyjnego,
sytuacja
skazanego w
stosunku do tej,
w jakiej się

znajdował przed wydaniem przez Sąd Najwyższy wyroku nie powinna ulec pogorszeniu i w tym zakresie wywody obu apelacji znajdują uzasadnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności i uwzględniając częściowo zarzuty apelacyjne, jak i wnioski zawarte w apelacjach za w pełni sprawiedliwą i adekwatną do powyższych okoliczności uznać należy karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze (...)lat i (...)miesiący. Kara ta bowiem spełni wskazane wyżej kryteria, czyniąc przy tym częściowo zadość obu apelacjom a jednocześnie będzie w pełni wystarczająca, zgodnie z celami określonymi w art. 85a k.k. Kierując się więc tymi przesłankami

Sąd Apelacyjny,
na podstawie
art. 438 pkt 3
i 4 k.p.k. w zw.
z art. 437 k.p.k.
dokonał zmiany
w tym zakresie
zaskarżonego
wyroku w
punkcie 1,
łagodząc
orzeczoną karę
łącznie
pozbawienia
wolności do w/w
wymiaru.

**Zarzut Ad.
(...) lit. d.**

Zarzut ten uznać
należy za
nieuzasadniony.

Przepis art.
577 k.p.k. nie
obliguje do
wymieniania w
wyroku łącznym
okresów
zaliczonych na
poczet kary
łącznej. W tym
zakresie należy
zgodzić się z
poglądem
wyrażonym w
wyroku Sądu
Apel. w Gdańsku
z dnia 12 lutego
2015 r., II
AKa 19/15, LEX
nr 1842307, z
którego wynika,
iż przepis art.
577 k.p.k. nie
nakłada na sąd
bezwzględniego
obowiązku
dokonywania

stosownych zaliczeń w treści wyroku, a można tych zaliczeń dokonać na późniejszym etapie postępowania, jak też je korygować (vide art. 420 § (...) i 2 k.p.k.). Tymczasem, zgodnie z tym przepisem, Sąd Okręgowy zasadnie uznał za potrzebę wymienienia w treści wyroku łącznego w pkt 2 okresów rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawie (...) SO w P. od dnia (...)r. do dnia (...)r. i w sprawie (...) SO w P. od dnia (...)r. do (...)r. i zaliczenia ich na poczet orzeczonej kary łącznej. Powyższe orzeczenie co do zaliczenia tych okresów nie jest przecież w tej sprawie kwestionowane a tym samym postawienie zarzutu obrazy art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § (...) k.k. w zw. z art. 424

k.p.k. nie jest uzasadnione. O ile zaś apelujący obrońca skazanego uważa, iż to zaliczenie okresów jest niekompletne, wówczas nic nie stoi na przeszkodzie by w tym względzie złożył do Sądu Okręgowego stosowny wniosek, który zostanie rozpoznany w trybie art. 420 § (...) i 2 k.p.k.

Abstrahując od powyższej okoliczności, odwoływanie się przez skarżącego do okresu pozbawienia wolności skazanego od dnia (...)r. do dnia (...)r., które ma świadczyć o obrazie w/w przepisów jest nieuprawnione, skoro Sąd Okręgowy ten okres zaliczył na poczet kary łącznej.

Domaganie się natomiast zaliczenia na poczet tej kary także okresów od (...)r. do (...)r. oraz od (...)r. do (...)r.

nie znajduje
żadnego
uzasadnienia,
bowiem brak
jest w tej
sprawie danych,
by skazany był
w tych okresach
pozbawiony
wolności, w
tym w ramach
tymczasowego
aresztowania w
sprawach,
objętych
niniejszym
wyrokiem
łącznym.

Wskazanie na
karty 77 i
73 z systemu
NOE-SAD nie
dowodzi jeszcze,
iż skazany
rzeczywiście w
tych okresach
był pozbawiony
wolności w
sprawach, które
zostały objęte
niniejszym
wyrokiem
łącznym.

Należy
zauważyć, iż
okres od (...)r. do
(...)r. nie został
zaliczony na
poczet żadnej z
kar pozbawienia
wolności, objętej
karą łączną
orzeczoną w
niniejszej
sprawie. Ta
sama uwaga
dotyczy okresu
od (...)r. do (...)r.
Ta okoliczność

już sama w sobie oznacza, iż Sąd I instancji nie miał podstaw, by te okresy zaliczyć na poczet kary łącznej, tym bardziej, iż sam zauważył, iż wskazane w danych z NOE SAD okresy pozbawienia wolności nie obejmowały skazań skazanego zawartych w wyroku łącznym (podsekcja 2.2. formularza uzasadnienia). Oczywiście jest, iż nawet jeżeli skazany był pozbawiony wolności w innej sprawie w czasie, gdy równoległe toczyły się postępowania przed Sądem Okręgowym w O. i Sądem Okręgowym w P. w sprawach objętych niniejszym wyrokiem łącznym, to brak jest podstaw zaliczenia tych okresów na poczet kary łącznej, bo skazany w tym czasie w niniejszych sprawach (o

sygnaturach akt (...) i (...)) nie był tymczasowo aresztowany bądź w inny sposób pozbawiony wolności.

Jak wynika z opinii o skazanym z AŚ P. z dnia (...)r. skazany w okresie od (...)r. do (...)r. był tymczasowo aresztowany do sprawy Sądu Rejonowego w P. (...) w G. o sygn. akt (...) (k. 50v akt (...)). Ta okoliczność znajduje zresztą odbicie w korespondencji prowadzonej między Sądem Okręgowym w O. a Prokuraturą Okręgową w O. i w/w Sądem Rejonowym w P., kiedy to najpierw Prokuratura w sprawie (...) a następnie Sąd Rejonowy, jako organy dysponujące tymczasowo aresztowanym, wyrażali zgody na doprowadzenia skazanego na rozprawę do Sądu

Okręgowego w O. (patrz akta zastępcze SO O.o sygn. (...) na k. 1094, 1102, 1111, 1374, 1377, 1703, 1707, 1714, 1717, 1743, 1940, 1943, 2020, 2029, 2161, 2162, 2172, 2176, 2241, 3011). Dokumenty te, jak i całość wspomnianych akt zastępczych jasno pokazują, iż w tym okresie A. K. było pozbawiony wolności w ramach tymczasowego aresztowania wyłącznie do tej sprawy wskazanego Sądu Rejonowego a tym samym okres ten nie może zostać zaliczony na poczet orzeczonej w niniejszej sprawie kary łącznej.

Od dnia (...)r. A. K. był tymczasowo aresztowany do różnych spraw, ale nie do sprawy prowadzonej w Sądzie Okręgowym w O. i Sądzie Okręgowym w

P.. Jak wynika
bowiem z
załączonych akt
WZ (dot. sprawy
SO P.– (...))
skazany od (...).r.
był tymczasowo
aresztowany do
sprawy Sądu
Rejonowego w
G.o sygn. akt (...)
(k. 82) a więc
został ponownie
tymczasowo
aresztowany do
w/w sprawy SR
w P. (...) w G.
o sygn. akt (...),
która to sprawa,
po reorganizacji
sądownictwa,
była dalej
prowadzona pod
sygnaturą akt
(...)w Sądzie
Rejonowym w
G.. Ta
okoliczność
zresztą także
wynika z w/w
akt zastępczych
Sądu
Okręgowego w
O.. Poza tym z
akt tej sprawy
wynika, iż w
tym czasie, tyle
że już od (...).r.
A. K. był także
tymczasowo
aresztowany na
mocy
postanowienia
Sądu
Okręgowego w
K.z (...).r. w
sprawie (...) do
sprawy
prowadzonej
przez Ś. (...)

Prokuratury
Krajowej w K.
o sygn. akt
(...) a potem
(...) a także
pozostawanie w
tym czasie A. K.
jako tymczasowo
aresztowanego
do dyspozycji
Sądu
Rejonowego P.
w P. w sprawie
(...). Powyższe
znajduje
odzwierciedlenie
w
korespondencji
między tymi
jednostkami a
Sądem
Okręgowym w
O. dotyczącej
udzielania zgód
na
doprowadzenia
tymczasowego
aresztowanego
(k. 4646, 4714,
4719, 4749,
4757, 4774,
4782, 4784), co
także wynika z
pism
znajdujących się
na k. 4806
i 4807 tych
akt zastępczych
a także z pisma
AŚ w O. z (...)r. z
k. 4815 tych akt
zastępczych.

Nie ulega przy
tym wątpliwości,
iż w tych
okolicznościach
ani Sąd
Okręgowy w
P., ani Sąd

Okręgowy w O.
w sprawach (...)
i (...) nie
mieli żadnych
podstaw do
zaliczenia tego
okresu na poczet
kar w wydanych
wyrokach.

Dodatkowo z
obliczenia kary
ze sprawy (...)
SO w O.
wynika, iż A.
K. orzeczoną w
tej sprawie karę
odbywał od (...)r.
i miał odbywać
do (...)r. (k. 5124
akt zastępczych
(...)), przy czym
był pozbawiony
wolności do
(...)r., kiedy to
został zwolniony
na przerwę w
karze, o czym
wyżej
wspomniano.

Tym samym
Sąd Okręgowy
w zaskarżonym
wyroku łącznym
zasadnie na
poczet
orzeczonej kary
łącznej zaliczył
okres odbywania
w tej sprawie
przez skazanego
kary od (...)r.
do (...)r. i
zasadnie nie
zaliczył okresu
tymczasowego
aresztowania
skazanego, ale w
zupełnie innych

sprawach od
(...)r.

Powyższe
okoliczności
wynikają także
z informacji o
pobytach
skazanego w
jednostkach
penitencjarnych
i orzeczeniach z
dnia (...)r. na k.
201-206 akt (...).

Powyższe więc
dowodzi, iż
domaganie się
przez skarżącego
obrońcę
zaliczenia na
poczet kary
łączniej
wskazanych w
zarzucie
okresów, które
nie zostały
wymienione w
treści
zaskarżonego
wyroku łącznego
nie znajduje
żadnego
uzasadnienia.

Wskazany w
treści
uzasadnienia
apelacji okres od
(...)r. do (...)r.
(str. 16 apelacji),
który nie jest już
objęty
niniejszym
zarzutem
apelacyjnym
również nie
podlegał
zaliczeniu w
niniejszej

sprawie, gdyż nie został on zaliczony na poczet kar jednostkowych w żadnej ze spraw Sądów Okręgowych w O. (sygn. akt (...)) i w P. (sygn. akt (...)). Ten okres stosowania wobec skazanego tymczasowego aresztowania miał miejsce w sprawie Prokuratury Rejonowej w N.o sygn. akt (...), co wynika z k.83 a także z k. 204v akt (...). Skarżący, formułując niniejszy zarzut nawet nie stara się wykazać, czy ten okres tymczasowego aresztowania był stosowany wobec skazanego w sprawie Sądu Okręgowego w O. o sygn. akt (...). Tym samym Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw, by w tym zakresie dokonywać dodatkowych ustaleń, skoro, gdy nastąpi taka konieczność, okoliczność ta

może zostać
wyjaśniona w
trybie art. 420 §
1 i 2 k.p.k. Na
marginesie zaś
jedynie należy
wspomnieć, iż
wskazany na k.
204v akt (...)
przedmiot tej
sprawy
(przestępstwa
kwalifikowane z
art. 159 k.k.
i art. 158 §
2 k.k. a także
prowadząca
postępowanie
przygotowawcze
jednostka
prokuratury w
N. sugerują, iż
to tymczasowe
aresztowanie
było stosowane
w sprawie Sądu
Rejonowego w
N.o sygn. akt
(...),
wymienionej w
pkt II części
wstępnej
zaskarżonego
wyroku łącznego
a więc w
sprawie, w której
orzeczona kara
nie podlegała
łączeniu i co do
której w punkcie
4 umorzono
postępowanie o
wydanie wyroku
łącznego, co nie
było
kwestionowane
przez
skarżących.

Wniosek		
<p>APELACJA OBROŃCY SKAZANEGO – adw. J. D.</p> <p>1. zmiana zaskarżonego wyroku w pkt 1 poprzez połączenie kar pozbawienia wolności z wyroku i wymierzenie skazanemu kary z zastosowaniem pełnej absorpcji, tj. kary (...)lat i (...)miesiące pozbawienia wolności bądź przy zastosowaniu zasady asperacji, przyjmując wymiar kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, wynikającego z zastosowania tej zasady, tj. kary (...)lat i (...)miesiące pozbawienia wolności.</p> <p>2. zmiana zaskarżonego wyroku w pkt 2 poprzez prawidłowe zaliczenie okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

sprawach
objętych
punktem 1
wyroku.

**APELACJA
OBROŃCY
SKAZANEGO**
– adw. P. G.

3. zmiana
zaskarżonego
wyroku i
wymiarzenie
skazanemu kary
łącznej w
wymiarze (...)lat
i (...)miesiące
pozbawienia
wolności.

4. uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
Sądowi
Okręgowemu w
P..

Zwiąże o
powodach
uznania wniosku
za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny.

**APELACJA
OBROŃCÓW
SKAZANEGO**
– adw. J. D. i P.
G.

Ad. 1 i 3

Sąd Apelacyjny
częściowo

uwzględnił te wnioski, łagodząc orzeczoną wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności. Powody takiego orzeczenia zostały wyżej opisane przy omówieniu zarzutów apelacyjnych z punktów 1 lit. a, b, c, 2 i 3.

**APELACJA
OBROŃCY
SKAZANEGO**
– adw. J. D.

Ad. 2.

Wniosek niezasadny z przyczyn omówionych szczegółowo przy omówieniu zarzutu apelacyjnego z pkt (...) lit. d.

**APELACJA
OBROŃCY
SKAZANEGO**
– adw. P. G.

Ad. 4.

Wniosek nie tylko, że niezasadny, to i niezrozumiały. Apelujący nie przytoczył żadnej argumentacji, która ten

<p>wniosek by uzasadniała. Poza tym uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania nie znajduje uzasadnienia w treści art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Nie dotyczy</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>0.1 Utrzymano na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w mocy wyrok łączny w zakresie połączenia kar łącznej i jednostkowych pozbawienia wolności, orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w O. z dnia (...)r. w sprawie (...) i Sądu Okręgowego w P. w sprawie (...) oraz w zakresie przyjętej podstawy prawnej takiego orzeczenia (pkt 1) i w zakresie zaliczenia na poczet kary łącznej okresów rzeczywistego pozbawienia wolności (pkt 2) oraz w zakresie kosztów sądowych (pkt 5).</p>	
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>	

<p>Utrzymanie w mocy wynika z prawidłowości orzeczenia kary łącznej na podstawie wymienionych w pkt 1 przepisów oraz z prawidłowości połączenia kar, podlegających wykonaniu, co wynika z ogólnych rozważań Sądu Apelacyjnego przed ustosunkowaniem się do zarzutów apelacyjnych, utrzymanie w mocy orzeczenia z pkt 2 jest wynikiem nieuwzględnienia w tym zakresie zarzutu apelacyjnego, zaś utrzymanie w mocy orzeczenia o zwolnieniu skazanego od ponoszenia kosztów sądowych nie było w tej sprawie skarżone na niekorzyść skazanego.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1	Zmiana zaskarżonego wyroku dotyczy orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności poprzez jej złagodzenie.	
Zwięźle o	powodach zmiany	
Powody tej zmiany, jak i podstawa prawna, zostały dokładnie przedstawione przy ustosunkowaniu się do zarzutów apelacyjnych z punktów 1 lit. a, b, c, 2 i 3.		
0.15.3.	Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1.	Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.

Zwiężle powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co			

do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	Zwolniono skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, kierując się względami słuszności określonymi w art. 624 § 1 k.p.k. a to z uwagi na częściową zasadność wywiedzionych apelacji i złagodzenie orzeczonej kary łącznej.	

7. PODPIS	
G. N. P. S. M. K.	